

Sarcini centrale ale organizațiilor de partid

În lupta pentru realizarea planului de stat pe 1953, pentru atingerea mărețului obiectiv — realizarea cincinalului în 4 ani, un rol hotărâtor îl are munca politică și organizatorică desăvârșită de organizațiile de partid.

Conduși și educați de partid, însușiții de o fierbinte patriotică, oamenii muncii au obținut în anul 1952 succese însemnate în producție. În întreaga industrie planul a fost îndeplinit în proporție de 101,7%. În zeci și sute de întreprinderi sarcinile anuale de plan au fost îndeplinite cu mult înainte de termen.

Succesele obținute de oamenii muncii în lupta pentru plan se datoresc în mare măsură muncii politice organizatorice și organizatorice de partid și a organizațiilor de masă conduse de partid — sindicatele și U.T.M.-ul.

Marea operă de construire a socialismului pune însă înaintea organizațiilor de partid sarcini din ce în ce mai mari, sarcini de răspundere care cer din partea comunistilor și muncitorilor neînclinate pentru ridicarea întregii munci de partid la un nivel mai înalt, pe baza dezvoltării și lichidării hotărâte a lipsurilor însemnate ce se fac simțite. Pentru toate organizațiile de partid are o valoare deosebită analiza adâncă a activității organizațiilor de partid dela C.F.R. făcută de tovarășul Gheorghiu-Dej în expunerea la constituirea pe tară a celeștilor, precum și indicațiile pe care le-a dat cu acest prilej.

Ca și la C.F.R., în întreaga țară există încă destule organizații de partid care nu se preocupă de problemele producției ca de o sarcină centrală, considerându-le drept o sarcină exclusivă a administrației și a sindicatelor; sunt încă membri de partid, care nu constituie un exemplu pentru alți muncitori în ce privește disciplina în muncă. În multe organizații munca de agitație și propagandă se desfașoară la un nivel nesatisfăcător, nefiind îndreptată suficient spre lămurirea oamenilor muncii asupra hotărârilor partidului și guvernului, asupra evenimentelor interne și externe, spre educarea muncitorilor în spiritul atitudinii socialiste față de muncă, al vigilenței revoluționare, al urii față de dușman.

Expunerea conducătorului partidului nostru este o chemare adresată organizațiilor de partid de a cereța și a cunoaște în adâncime problemele economice și de producție de la lichida conducerea „în general”, de a combate orice încălcare a principiului conducerii unitice. Organizațiile de partid au datoria de a curma subaprecierea muncii politice, de a îmbunătăți necontenit munca de propagandă și agitație, de a ridica rolul de avangardă al membrilor de partid.

De o însemnată hotărâtoare pentru întărirea întregii munci de partid este studierea geniale lucrări a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.”, și a documentelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Așa cum a subliniat tovarășul Gheorghiu-Dej în cuvântarea sa despre însemnătatea istorică mondială a Congresului al XIX-lea, organizațiile de partid și fiitorii comunisti au datoria să nu se cruțe eforturile pentru a-și însuși comuna de învățături cuprinsă în aceste lucrări.

În centrul preocupărilor organizațiilor de partid trebuie să stea întărirea lor politică și organizatorică, întărirea legăturilor cu masele, creșterea organizațiilor de partid prin atragerea în partid a celor mai avansați muncitori și tehnicieni. Această din urmă sarcină nu preocupă însă în deosebită unele organizații de partid, ceea ce explică numărul extrem de redus al candidaților primii de aceste organizații. Datoria organizațiilor de partid este să desfașoare o muncă individuală și perseverentă a răbdătoare, în rândurile celor mai buni și mai cinstiți dintre muncitori și tehnicieni, care și-au arătat prin fapte devotamentul față de partid, pentru a-i aduce la un astfel de nivel de conștiință, încât să devină demni de a fi primii în partid.

Cu deosebită putere subliniază tovarășul Gheorghiu-Dej sarcina organizațiilor de partid de a lupta pentru întărirea și dezvoltarea democrației interne de partid pentru incurajarea și stimularea criticii și autocriticii. În multe locuri, în adunările multor organizații de bază, cuvinte de critică de jos nu se aud decât rar, sesizările membrilor de partid nu sunt luate în seamă. La Ministerul Transporturilor și în unitățile sale spirituale de îndobâzire a criticii a mers până acolo încât în repetate rânduri cei care au îndrăznit să critice s'au trezit muțai în alt loc, retrogradați, sau deși aia din serviciu. Această explicație deosebită de aci au ajuns să considere că „cine vrea să critice trebuie să aibă un curaj extraordinar”.

Asemenea situații sunt intolerabile: „Organizațiile de partid — arată tovarășul Gheorghiu-Dej — sunt datorate să stimuleze critica de jos, să ia apărarea celor ce sunt amenințați cu represalii pentru că au criticat, să combată și să ceară măsuri de

sanționare a aceluia ce îndrăznește să înăbușe critica din partea oamenilor muncii”. Una din cele mai însemnate sarcini ale organizațiilor de partid este îmbunătățirea serioasă a conducerii politice și organizatorice de masă — în primul rând a celor sindicale și de U.T.M.

Datorită muncii politice duse de organizațiile de partid, organizațiile sindicale și U.T.M., întrecerea socialistă a luat în țara noastră un mare avânt. Pe baza experienței stahanoviste sovietice se extinde mișcarea stahanovistă. Succesele întrecerii socialiste ar putea fi însă și mai mari, dacă ar fi înlăturate metodele cazone, formaliste, birocratice, practicate în multe locuri în organizarea ei, — metode care-i răpesc întrecerii conținutul ei politic, încătușează energia și inițiativa creatoare a masselor. În multe locuri angajamentele socialiste individuale luate de muncitorii sunt înlocuite cu formulare tip, curinzându-se angajamente elaborate în birourile administrației, contractele socialiste de întrecere sunt reduse la însirarea unor obligații de serviciu sau a unor angajamente generale.

O lipsă des întâlnită este neglijența popularizării și stimulării stahanovistilor și frunțarilor în producție. Critica ascuțită făcută de tovarășul Gheorghiu-Dej cu privire la deficiențele în organizarea și conducerea întrecerii constituie un îndemn pentru organizațiile de partid de a ridica necontenit nivelul întrecerii. Dând avânt îndrăznețului inițiativă creatoare a oamenilor muncii, extinzând metodele de muncă stahanoviste, răsturnând normele și „limitele” vechi, întrecerea socialistă este și trebuie să fie tot mai mult o armă ascuțită de luptă împotriva rutinei, conservatismului, influențelor cosmopolite în tehnică, de luptă pentru tot ce este nou și avansat, de combatere a birocratismului.

Birocratismul nu se manifestă însă numai în întrecerea socialistă. Conducătorii partidului nostru cheamă toate organizațiile de partid, organele de stat, economice să declare război necruțător birocratismului în toate sectoarele activității, deoarece birocratismul este dușmanul oricărui progres, dușmanul de act de e nou, înăbușitorul tuturor inițiativelor și al elanului creator al oamenilor muncii”. Pretutindeni trebuie dusă lupta contra metodelor cancelariste birocratice de conducere. Birocratismul se manifestă în nepăsarea revoluționară față de perfecționările și inovațiile propuse de muncitorii în nepăsarea condamnată a multora dintre organele administrative și sindicale față de nevoile vitale de zi cu zi ale muncitorilor, față de problemele cazării, aprovizionării, protecției muncii.

Unii au declarat luptă necruțătoare birocratismului — spune tovarășul Gheorghiu-Dej — și vom duce această luptă cu toată hotărârea, nu în vorbe, ci în fapte. Birocrații, fie ei vechi sau noi, trebuie în așa fel scuturați încât să se trezească la realitate iar acei dintre ei care sunt cinstiți să fie ajutați să se debaraseze de boala birocratismului și să învețe de a munci cu modestie și cu cinstie în slujba poporului muncitor și a cauzei construirii socialismului”.

O necesitate arzătoare în împrejurările actuale o constituie întărirea vigilenței față de dușmanul de clasă. Nu avem dreptul să uităm măcar pentru o clipă de uneltirile criminale ale imperialiștilor americani, de existența în țara noastră a dușmanului de clasă, — foștii și actualii exploatare, elementele fasciste, naționaliste, sovietice, spioni, diversioniști și sabotori, agenți aflați în slujba guvernelor imperialiste. Experiența ne arată că nu există mârșăvie, nu există crimă cât de josnică, în fața căreia s'ar da înopoi dușmanii păcii și libertății popoarelor — imperialiștii americani și uneltile lor. Multe organizații de partid, sindicale, U.T.M., neglijează însă educarea oamenilor muncii în spiritul vigilenței de clasă și al urii față de dușmanii. Mai sunt destui oameni ai muncii care pun toate accidentele, stricăciunile, pe seama neglijenței, sau a întâmplării, care afirmă chiar că „dușmanul de clasă nu se manifestă” în întreprinderea respectivă. „Această atitudine de gură-cască — avertizează tovarășul Gheorghiu-Dej — poate să ne coste scump dacă nu vom ține și-o lichidăm cu hotărâre”. Cu fierul roșu trebuie arsă atitudinea de gură-cască în rândurile noastre. „Fiecare muncitor cinstit, fiecare inginer, tehnician, funcționar constient — subliniază tovarășul Gheorghiu-Dej — trebuie să fie cu ochii în spiritul vigilenței de clasă și al urii față de dușmanii. Mai sunt destui oameni ai muncii care pun toate accidentele, stricăciunile și orice încercare a dușmanului intern și extern de a distruge roadele muncii noastre, de a încetini mersul nostru înainte”.

Luând măsuri pentru intensificarea și îmbunătățirea ajutorului pe care-l dau organizațiilor de bază, comitetele regionale, raionale și orașenești de partid trebuie să se călăuzească după indicațiile cuprinse în expunerea tovarășului Gheorghiu-Dej, să ajute organizațiile de partid să-și însușească și să aplice aceste indicații.

I. V. Stalin a primit pe ambasadorul Indiei, K. P. Ș. Menon

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 Februarie, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., I. V. Stalin, a primit pe ambasadorul Indiei, K. P. Ș. Menon. La primire a fost de față I. A. Malik, ministru adjunct al afacerilor externe al U.R.S.S.

I. V. Stalin a primit pe președintele Consiliului păcii din întreaga Indie, Dr. Saifuddin Kitchlew

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 Februarie, I. V. Stalin a avut o convorbire cu dr. Saifuddin Kitchlew, președintele Consiliului păcii din întreaga Indie.

Un țel măreț — îndeplinirea cincinalului în 4 ani!

Realizări însemnate prin aplicarea inițiativei stahanovistei Vasile Costache

PLOESTI (dela corespondentul nostru). Hotărâți să contribuie din plin la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan pe anul 1953 — anul hotărâtor pentru realizarea cincinalului în 4 ani — oțelarii dela uzinele „Sovrom-utiilaj” petrolier 1 Mai — Ploesti aplică cu succes — în cadrul întrecerii socialiste — inițiativa stahanovistei Vasile Costache dela „Combinatul Siderurgic Gheorghiu-Dej”. Hunedoara.

Luptând cu avânt pentru folosirea maximă a cuptoarelor de topit, echipele de

topitori, în frunte cu maistrul Ion Cristian și Stan Dobru, au reușit ca în cursul lunii Ianuarie să elaboreze cu 40 tone oțel lichid mai mult peste plan. Acest important succes se datorește faptului că conducerea administrativă a uzinelor a pus în practică o serie de propuneri venite din partea oțelariilor. Astfel, trecându-se la mecanizarea sistemului de transport al materialelor necesare pentru topire, s'au redus cu circa 60% timpul morții la încălzirea cuptoarelor. Deasemenea, în urma schimbării plăcilor metalice dela gura de

încărcare a cuptoarelor cu altele mai groase se ușurează simțitor operațiile de încărcare a materialelor în cuptoare.

Prin aplicarea altor măsuri tehnico-organizatorice, în legătură cu efectuarea încălzirii complete a cuptoarelor, se economisește circa 15—20 minute de fiecare sarjă. În urma îmbunătățirii sistemului de elaboreare a șarjelor, echipele de oțelari au realizat însemnate economii de cărbun și magnezită necesare capturării bolților, pereților și fundurilor cuptoarelor.

Se extinde inițiativa stahanovistei Elena Chișu

IAȘI (dela corespondentul nostru). Desfășurând larg întrecerea socialistă sub lozincă: „Să dăm fire de calitate pentru țesături de calitate superioară”, sute de muncitoare și tehnicieni dela sectorul de filatură al fabricii „Țesătura” luptă pentru traducerea în viață a inițiativei stahanovistei Elena Chișu.

Roadele întrecerii socialiste sunt bogate, zeci de filatoare depășindu-și zilnic angajamentele luate. Astfel, în cursul lunii Ianuarie, stahanovista Maria Beșleagă, dela secția de laminare, și muncitoarea Sonia Svart, dela secția flayere, au dat fire de calitate I-a în proporție de sută la sută.

Insemnate succese au obținut și tineretele stahanoviste Isarie Zenovia, Florica Butugan, Maria Sorocanu, precum și tovarășele Elena Ionescu, Aurelia Bordeleanu și altele care, în aceeași perioadă, au dat

fire de calitate I-a în proporție de 95-97%.

Datorită aplicării metodelor de muncă ale stahanovistilor sovietici, se îmbunătățește necontenit calitatea produselor fabricate. În ziua de 9 Februarie, de pildă, pe întreg sectorul de filatură al fabricii „Țesătura” s'au realizat cu 17% mai multe fire de calitate I-a decât prevedeau

sarcinile de plan.

După metoda sovietică a graficului-orar

BRĂILA (dela corespondentul nostru). În a 4-a oră a schimbului, becurile electrice, care deobicei indică realizarea planului de producție pe ore, nu s'au mai aprins. Nici maistrul laminator Gall Ion, nici ceilalți laminatori din secție n'au mai observat lumina roșie care altădată le arăta că și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau.

Oamenii au căutat, de îndată, să afle din ce pricină s'a întâmplat aceasta, au prins a munci cu mai multă răvnă, plini de încordare, pentru îndeplinirea integrală a planului...

„Organizarea muncii după graficul orar,

metoda stahanovistei sovietice Valentina Hrisanova a luat o mare extindere în întreprinderile orașului Brăila. Ea este folosită cu succes și de către muncitorii și tehnicienii dela „Industria Sărmei”, de către cei dela fabrica de confecții „Brăila”, fabrica de ciment „Stanca” ca și la fabrica de biscuiți și paste făinoase „7 Noiembrie”. Pretutindeni, graficul orar asigură realizarea unei producții ritmice, depășirea sarcinilor de plan, indică la timp defecțiunile ivite în timpul lucrului.

Iată numai câteva din ultimele rezultate înregistrate în întreprinderile brăilene ca urmare a folosirii graficului orar. În pe-

rioadă dela 1-6 Februarie, echipele conduse de maistrul Cezar Iohan, Gal Ion și Sandra Tudor au dat o însemnată cantitate de laminare peste plan la zi. La fabrica de ciment „Stanca” la secția cuptoare rotative, folosirea metodei graficului orar a asigurat depășirea planului. Zi-lele acestea, cocătorul Untaru Nae și-a depășit sarcinile de plan cu 3,5%, iar arzătorul stahanovist Mustăța Petre a dat cu 1,2% mai mult klmker. Deasemenea, folosirea graficului orar a dus o însemnată contribuție în depășirea cu 7% a planului de producție pe luna Ianuarie la fabrica de confecții „Brăila”.

Decernarea Steagului Roșu de producție

Pentru munca plină de rod desfășurată în cursul semestrului II al anului trecut colectivul de muncitori dela Ghelar a primit, zilele trecute, Steagul Roșu de producție.

În cei de-al doilea semestru al anului trecut, minerii din Ghelar, desfășurând larg întrecerea socialistă și aplicând metodele de lucru ale stahanovistilor sovietici, au îndeplinit prevederile planului global în proporție de 120,10%. Productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut cu 20,34%, iar pretul de cost al minerului extras a fost redus cu 12,01% față de sarcinile planificate.

Cu prilejul primirii Steagului Roșu al producției, numeroși stahanoviști, frunțari în producție, minerii tehnicieni și inginerii și-au luat angajamente sporite în muncă, hotărâți să obțină noi victorii în lupta pentru a da furnalelor dela Hunedoara tot mai mult mineru.

În numele minerilor dela minele Ghelar,

stahanovistul Alie Iosif Băloni și-a luat angajamentul de a munci cu tot mai multă răvnă pentru ca prevederile planului cincinal să fie îndeplinite în 4 ani.

Tovarășul Mateas Nicolae s'a angajat, în numele minerilor din orizontul II, să îndeplinească sarcinile celor de al III-lea an al cincinalului în 10 luni și jumătate. Deasemenea, inginerul Vasile Zaharia și-a exprimat hotărârea de a sprinzi eforturile minerilor astfel încât fiecare angajament luat în cadrul întrecerii socialiste să fie îndeplinit și depășit.

În cadrul unui însuflețit meeting, a primit Steagul Roșu de producție și colectivul întreprinderii de panificație „Steagul Roșu” din București.

În cel de-al doilea semestru al anului 1952 colectivul întreprinderii „Steagul Roșu” a îndeplinit planul valoric de pro-

ducție în proporție de 114,4%, productivitatea muncii a fost sporită cu 13,4%, iar pretul de cost a fost redus cu 3,68% față de cel planificat.

Cu prilejul înmărmării Steagului Roșu de producție, tov. Dumitru Diaconescu, ministru Industriei Alimentare, și tov. Pătru Florica, din partea Președintelui Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din Industria Alimentară, au felicitat pe muncitorii și tehnicienii întreprinderii, urându-le noi succese în lupta pentru îndeplinirea planului pe 1953, pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani. Numeroși muncitori și tehnicieni și-au luat cu acest prilej noi angajamente în producție.

Printre altele maistrul stahanovist Tăruș Ioana, responsabilă unei brigăzi de femei, și-a luat angajamentul ca în cinstea zilei de 8 Martie să inflițeze o nouă brigadă de femei și să ridice o nouă tovarășă în munca de responsabilă de brigadă.

O brigadă U. T. M. stahanovistă

E aproape ora plecării. Sirena uzinelor gata să răbufnească în sunetul ei prelung pentru a anunța încetarea lucrului. Fiecare muncitor al uzinelor „Semănătoarea” caută să termine ultima piesă pentru ziua aceea.

Într'un colț, în secția Preparate, patru tineri de statură potrivită stau aplecați asupra unui obiect negru așezat pe o masă. Îi cercețează cu atâta încordare de parc'ar fi de aur; îi priveșc pe toate părțile pe care-l învârtăte maistrul, dar nu scoate nimeni nicio vorbă. Așteaptă să audă părerea maistrului.

— Vă felicit, tovarăși, matrită e minunată — zice acesta într'un târziu, strângându-le mâna cu putere.

Și ochii celor patru utemiști stahanoviști scântează de bucurie. Le ardeau obrazii. Se bucurau că, începând chiar de a doua zi, uzina lor va putea fabrica agrafe pentru prânza dela secretarii.

Grigore Panait, responsabilul brigăzii, și ceilalți tineri îi felicită pe tovarășii lor de muncă, stahanoviști Zamfir Marin, dînd inițiativa căruia a fost realizată matrită.

În aceste clipe de bucurie gândul unora dintre ei, al celor mai vârstnici, se întoarce spre trecut. Ce viață de căine au mai dus! Unii dintre ei și-au făcut ucenița chiar aici la uzinele „Semănătoarea”, pe când ele erau conduse de captiștii francezi în cărădășe cu cei români.

Cât de departe în urmă au rămas vremurile acelea! Azi, bucurându-se de ajutorul părintesc al partidului, de sprinzi inginerilor și tehnicienilor, Grigore Panait, Victor Chiriță și ceilalți tineri membri ai brigăzii au devenit muncitori cu o înaltă calificare, stahanoviști. Întrecerea socialistă l'a ajutat să-și dezvolte energia creatoare, să devină frunțari în profesunea lor.

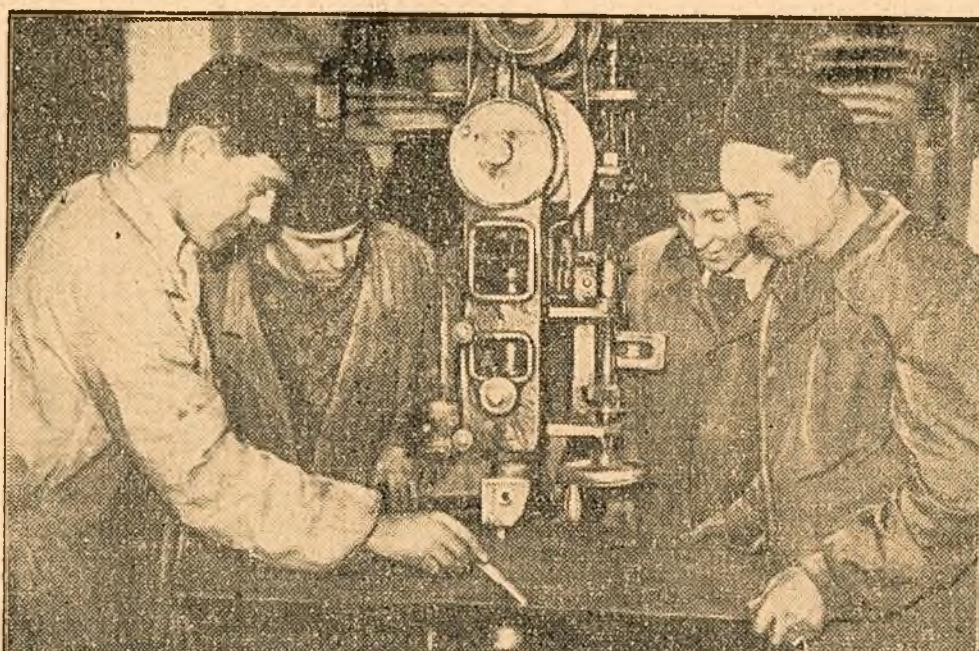
„Tinerii s'au constituit în brigadă cu doi ani în urmă. La început au avut de luptat cu multe greutăți. Munca în brigadă

nu era bine organizată, ceea ce făcea ca planul să nu poată fi realizat. Abia în cadrul unei constituiri de brigadă, în cadrul căreia secretarul organizației U.T.M. le-a vorbit despre metodele sovietice de muncă, tinerii și-au dat seama că pentru a învinge greutățile ce le stau în față trebuie să-și însușească bogata experiență a stahanovistilor sovietici și a stahanovistilor din țara noastră. Altfel zadarnic se vor strădui.

După consfățurile, membrii brigăzii au început o acțiune sistematică de studiere a diferitelor metode de muncă sovietice, iar apoi au trecut la aplicarea lor. Rezultatele n'au întârziat să se arate. În luna August 1952, brigada a reușit să depășească norma cu 350% și chiar cu 450%, câștigând întrecerea pe uzină și primind titlul de brigadă stahanovistă. De curând, brigada a primit drapelul de brigadă frunțasă U.T.M. pe ralon. Azi fiecare dintre membrii brigăzii câștigă între 900—1500 lei lunar.

Cu toți însă consideră succesele obținute până acum doar un început.

În câteva clipe brigada și-a pus totul în ordine. A doua zi va fi pusă în funcțiune noua matrită.

Utemiștii dela uzinele „Semănătoarea” luptă cu îndrăgire pentru a-și îndeplini angajamentele de onoare luate în întrecerea socialistă. Iată-l în fotografia noastră pe membrul brigăzii U.T.M., stahanoviste mândră întregii uzine.

In interiorul ziarului:

I. Dumitru — Să dăm patriei tot mai mult petrol! (pag. 3-a).

V. Bărlădeanu — Colhoznicii au devenit înstăriți (pag. 3-a).

În preajma alegerilor din Austria — Cuvântarea lui Johann Koplenig (pag. 3-a).

Opoziție crescândă în Franța împotriva planurilor americane de creare a „armatei europene” (pag. 3-a).

B. Stofan — Inrobitorii (pag. 4-a).

O nouă etapă de dezvoltare a R. P. Chineze — Raportul ministrului de finanțe, Bo I-bo (pag. 4-a).

Soldații danezi se opun pregătirii lor de război (pag. 4-a).

Guvernarea Israelului urmărește includerea țării lor în blocul Atlanticului (pag. 4-a).

Din țările de democrație populară

NOUA BUDAPEȘTA

Renașterea Budapeștei din ruine este legată de eliberarea ea de către glorioasa Armată Sovietică și de mărețul și frățescul ajutor acordat de poporul sovietic. La numai un an dela eliberare se înalță peste Dunăre arcul elegant al noului pr. I Kocsuth. Astăzi cele 5 poduri dinamitate de hitleristi în ultimele zile ale ocupației au fost refăcute. În aceeași timp au fost construite 2 noi poduri unul având o lungime de 2 kilometri și purtând numele marelui Stalin.

Budapesta a căpătat o strălucire pe care nu o putea avea sub regimul burghez-moșieresc. În 8 ani s'a clădit mai mult decât în ultimul veac înainte de eliberare.

Vechea Budapeșta avea un centru cu clădiri mari și vile luxoase unde exploatareții își duceau viața de huzur. Cum te îndepărtași însă cât de puțin de centru apărea tot mai puternic contrastul dintre cartierele elegante și cartierele muncitorești cu căsuțe gata să se surse. În anii puterii populare au fost refăcute peste 74.000 de locuințe. Mărețul plan cincinal prevede și construcția a 10.000 de noi locuințe până în 1954. Dintre acestea o parte au și fost terminate și date în folosință.

Odăta cu refacerea ei, Budapesta a devenit și un mare oraș industrial. Au fost construite un mare număr de fabrici.

Budapesta de astăzi oglindește grăia deosebită a regimului democrat-popular din Ungaria față de nevoile muncitorilor, cândă ele oamenilor muncii. Nu departe de centrul orașului, la Angyalod, a răsarit din mijlocul unui câmp un întreg cartier de blocuri muncitorești. În centrul acestora se înalță casa de cultură „Matyas Rakosi”. Se clădesc tot mai multe școli, teatre, case de cultură.

Puterea populară se îngrijește să facă viața oamenilor muncii tot mai frumoasă, mai demnă de trăit. Printre marile construcții care vor fi terminate în acest an se numără și grandiosul stadion popular cu 100.000 locuri. Copiii, tineretul sunt vitlorul patriei. În regulena muncilor Budei, regimul democrat-popular a construit o minunată tabără permanentă pentru mii de pionieri și o cale ferată a pionierilor lungă de 12 km. Pentru odihna oamenilor muncii au fost construite zone de verdeață, parcuri, bazine de înot și stranduri. Vestita insulă Margareta — altădată loc de cheful pentru un pumn de privilegiați — a fost amenajată ca un loc de distracție pentru cei ce muncesc. Cea mai mare construcție a Budapeștei în cadrul cincinalului o formează metroul care va rezolva problema transportului confortabil și rapid dintr'un capăt la celălalt al orașului. Primii 800 de metri ai tunelului au și fost săpați. Construcția metroului se desfașoară la mare adâncime sub pământ, folosindu-se tehnica cea mai înaintată a constructorilor metroului din Moscova și utliulaj perfecționat sosit din U.R.S.S.

În 1954, la Budapesta se va inaugura prima linie a metroului, linie lungă de 9 kilometri, care va trece sub Dunăre. Poporul maghiar nu va uita niciodată că viața minunată pe care și-o făurește astăzi se datorează marelui popor sovietic și genialului conducător al omenirii muncitoare, tovarășul Stalin.

Marele avânt dobândit întreaga Budapeșta și își scaldă stăruie în Dunăre. În vârful său se înalță simbolul recunștinței fierbinți, al dragostei veșnice vi în inima poporului ungar pentru eliberatorii săi. Pe inscripția minunată monument al prieteniei ungaro-sovietice stă scris: „Slavă veșnică oamenilor sovietici!”

ORASUL AURULUI NEGRU

Dimitrovo, fostul Pernik, principalul centru carbonifer al R. P. Bulgaria, este subprunim și „orașul aurului negru”, datorită bogatelor sale zăcăminturi carbonifere. După eliberarea țării, orașul Dimitrovo s'a dezvoltat neînclinate, devenind un important centru industrial și cultural. Mi-nelne din regiune au fost lărgite și s'au deschis altele noi. În anul primului cincinal s'a construit aici marea uzină „I. V. Stalin” pentru producția de mașini.

Pășind la îndeplinirea celui de-al doilea plan cincinal, poporul bulgar face un nou și important pas pe calea spre socialism. Noul cincinal prevede o largă dezvoltare a regiunii Dimitrovo. Aci se construiesc acum prima uzină metalurgică din R. P. Bulgaria. Deasemenea va crește simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii. În locul fostelor cocloabe unde-și duceau traiul amar muncitorii, au fost ridicate construcții, care, prin amploarea lor, întrec tot ce a realizat în 50 de ani regimul burghez-moșieresc. La Dimitrovo se construiesc acum peste 500 de apartamente, înzestrate cu tot confortul modern pentru muncitorii noii uzine. Planul urbanistic al orașului Dimitrovo mai prevede să se construiască un edificiu pentru autorități, un palat cultural un teatru, două școli medii, câteva policlinici și alte clădiri pentru deservirea populației.

O FABRICĂ DE TESĂTURI DE LÂNĂ ÎN ALBANIA

Oamenii muncii de pe marile șantiere ale planului cincinal din R. P. Albania desfășoară o muncă plină de avânt. Zi de zi ei obțin noi succese. Printre lucrările care vor fi terminate până la sfârșitul acestui an se află și marea fabrică de țesături de lână dela Tirana. În curând aci va începe montarea mașinilor.

În cursul anului 1952 constructorii acestei fabrici, cu ajutorul inginerilor sovietici, au terminat cea mai mare parte a lucrărilor de construcție. În prezent se lucrează intens la înlăsurarea interioară. În marea sală a filaturii de bumbac, în aceea a filaturii de lână și a războalelor de țesut, ca și la vopsitorie, se betonează postamentele pe care vor fi instalate mașinile, se ridică pereții despartitorii, etc. Toți muncitorii luptă pentru a termina cât mai repede această lucrare.

Fabrica de țesături de lână va da populației din R. P. Albania 900.000 metri de țesături de lână pe an.

C. MANOLE

O comoară a învățăturilor staliniste

(20 de ani dela cuvântarea tovarășului Stalin la primul Congres al colhoznicilor udarnici din U.R.S.S.)

Astăzi se împlinesc 20 de ani dela cuvântarea rostită de tovarășul Stalin la primul Congres al colhoznicilor udarnici din U.R.S.S.

Cuvântarea tovarășului Stalin a avut o însemnătate excepțională pentru succesul transformării socialiste a agriculturii U.R.S.S., îmbogățind totodată tezaurul marxism-leninismului cu teze noi de o deosebită valoare teoretică și practică. Așa cum arată istoria P.C.U.S., această cuvântare s-a întipărit adânc în conștiința milioanelor de colhoznici, devenind pentru ei un program de luptă.

Genialele învățături cuprinse în cuvântarea tovarășului Stalin la primul Congres al colhoznicilor udarnici își păstrează neștirbită arzătoarea lor actualitate; ele au o importanță uriașă pentru activitatea partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară care construiesc astăzi socialismul.

Doău căi

Mișcarea colectivizării în U.R.S.S. a dobândit între anii 1930—1933 victorii hotărâtoare. Zeci și sute de mii de familii de țărani muncitori, cu sate, plăși și raioane întregi au călătorit pe drumul gospodăriei colective, al cultivării pământului în comun. Arătând că această trecere a fost marcată de zdrobirea chiaburilor și de cotitura spre colhozuri a maselor de milioane de țărani săraci și mijlocași, tovarășul Stalin subliniază că pentru a începe această trecere în masă a țărânilor la colhozuri erau necesare anumite condiții preliminare, fără de care este de neconceput o mișcare colhoznică de masă. Astfel, tovarășul Stalin arată că pentru aceasta era necesar ca puterea de stat să se afle în mâinile clasei muncitoare aliate cu țărâna muncitoare, să fie susținută de forțele revoluționare și să fie îngrădită necontenit puterea de față și exploatarea a chiaburilor, să se dezvolte puternic industria grea, capabilă să înzestreze din belșug gospodăriile agricole colective cu mașini agricole și tractoare.

Prin urmare, arată tovarășul Stalin, trecerea pe calea cea nouă, a colhozurilor, a început odată cu Revoluția din Octombrie. Această trecere s-a desfășurat cu o nouă tărie în perioada 1929—1933 pe drumul atârnând în fața simțirii în față a împloierii rezultate economice ale revoluției, pentru că atunci s-au obținut mari succese în industrializarea țării. Țărâni au procedat just spiritului revoluției din Octombrie pentru că aceasta l-a ajutat să arunce de pe grumazul lor pe moșierii și capitaliștii, pe cămărații și chiaburi, pe negustorii și speculanții. Revoluția socialistă, care spre deosebire de toate revoluțiile precedente, își propune să stăpânească orice exploatare, deschide perspectiva unei vieți noi și în fața țărânilor muncitoare.

În cuvântarea sa tovarășul Stalin arată că pășind pe drumul gospodăriei colective, țărâni muncitori procedeză just, deoarece acesta este singurul drum în stare să ducă la izbăvire de exploatarea chiaburească, de lipsuri și nevoi.

„Să izgonim pe asupritori — arată tovarășul Stalin — să izgonim pe moșierii și pe capitaliști, să pui frâu chiaburilor și speculanților — asta-l un lucru foarte bun. Dar asta nu-i deajuns. Ca să te eliberezi definitiv din vechile lanțuri nu este deajuns numai să zdrobești pe exploatare. Pentru asta mai trebuie să câștigi viața nouă, o viață care să dea puțință țărânilor muncitori să-și îmbunătățească situația materială și culturală și să se ridice tot mai sus, zi de zi, an de an. Pentru asta trebuie clădită o nouă orânduire la sate, orânduirea colhoznică...”

Analizând deosebirile dintre orânduirea veche și orânduirea nouă, colhoznică, tovarășul Stalin subliniază că în vechia orânduire țărâni munciau răzleții, cum epucaseră din strămoși, cu vechile unelte de muncă, munceau răbdând de foame și îmbogățind pe moșierii și capitaliști, pe chiaburi și speculanți. Dimpotrivă, în colhozuri, țărâni muncesc laolaltă, folosesc unelte noi, tractoare și mașini agricole, trăiesc fără capitaliști și moșieri, fără chiaburi și speculanți, muncesc pentru ei și pentru colhozurile lor pentru îmbunătățirea continuă a situației lor materiale și culturale. În orânduirea veche, guvernul era burghez și sprijinea pe bogătașii împotriva țărânilor muncitori. În orânduirea nouă, guvernul este muncitoresc-țărănesc și sprijină pe muncitori și pe țărani împotriva tuturor bogătașilor de orice fel. Vechia orânduire duce la capitalism. Dimpotrivă, noua orânduire duce la socialism. Aceasta sunt căile deschise în fața țărânilor: una care o duce înainte, spre socialism și alta care o duce înapoi, spre capitalism.

Tovarășul Stalin arată că există unii sovrăniști care, nefiind încă pe deplin conștienți de justetea căii colhoznice, cred că se poate merge și pe o „a treia cale” — întocirea la gospodăria individuală, fără capitaliști și moșieri, dar cu admiterea chiaburilor. În cuvântarea sa tovarășul Stalin arată că această așază „cale a treia” nu există. Ea este de fapt calea a doua, a întoarcerii la capitalism.

„Așa dar — spune tovarășul Stalin — sunt numai două căi: SAU înainte, în sus, spre orânduirea nouă, spre orânduirea colhoznică, SAU înapoi în jos, spre vechia orânduirea chiaburească și capitalistă. O a treia cale nu există...”

Tovarășul Stalin, arătând că realizarea unui noi și puternic avânt al construcției colhoznice, subliniază că, în acest scop, colhozurile dispun de toate condițiile necesare. Astfel, ele dispun de un pământ bun de lucrat care le este asigurat pe deplin, folosesc tractoarele și mașinile cu care fabricile înzestreză în primul rând colhozurile. În sfârșit, statul sprijină din toate puterile pe țărâni colhoznici, trimițându-le ajutor bănesc, apărându-i de loviturile dușmanului. „Arătați-mi o țară — spune tovarășul Stalin în cuvântarea sa — în care guvernul să sprijine nu pe capitaliști și pe moșieri, nu pe chiaburi și pe colhozniști bogătași, ci țărâni muncitori. Nu există nimeni în această țară Sovietelor, există un guvern care apără din răspuneri pe muncitori și pe țărâni colhoznici, întreg poporul muncitor dela oraș și sate, împotriva tuturor bogătașilor și exploatare.”

Astăzi, la 20 de ani după cuvântarea tovarășului Stalin, asemenea guverne există în țările de democrație populară, care, călăuzindu-se după gloriosul exemplu al Statului Sovietic, construiesc socialismul — orânduirea liberă, binefăcătoare și fericită oamenilor muncitori dela oraș și sate. Într-un puternic contrast apare situația din țările imperialiste în frunte cu S.U.A. în

care marxi monopoliză, având în mână aparatul de stat, îl folosesc pentru asuprirea sărbătică a oamenilor muncii, pentru ruina și sărăcirea majorității populației în scopul obținerii profiturilor maxime, pentru pregătirea războiului și militarizarea economiei care aruncă poveri uriașe asupra clasei muncitoare și a țărânilor muncitoare.

Cuvântarea tovarășului Stalin la primul Congres al colhoznicilor udarnici ne învață că în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii un principiu esențial este munca de țărâni și conștientizarea muncitorilor asupra superiorității agriculturii socialiste și a folosului pe care le pot dobândi ei și familiile lor în gospodăria colectivă. Tovarășul Stalin arată că nu e de mirare că trecerea la gospodăria colectivă pricinujește unele schimbări în rândurile țărânilor. Timp de sute de ani, țărâni au trăit așa cum au căutat din bătrâni, muncind pe petice răzlețe de pământ, sgarându-și pământul cu plugul tras de vite, obținându-și și recoltele slabe pe care le culegeau, cu sărăcia care le dădea brânci în ghiarele chiaburilor și ale cămăraților, și să-și plece grumazii în fața „mărilor satului” — moșierii, chiaburilor — și să se bage robi la ei pentru un câșc de mălai. Și laia, după expresia tovarășului Stalin, comunistii „pătrund ca o furtună în viața asta veche”, îndemnând pe țărani să-și schimbe felul de muncă și de trai deșpri din moșierăstrămoși, să apuce pe o cale nouă pe care n-o bătuse încă nimeni până atunci. Tovarășul Stalin, învățându-ne că, trecerea la gospodăria colectivă este o adăncă prefecere revoluționară în felul de a trăi și de a gândi în deprinderile țărânilor muncitori, arată că trebuie să lășăm seama de țărâni individual și de ideile lui, să le scoțem la lumina zilei și să arătăm câte parale fac. Pentru aceasta este necesară desfășurarea unei intense munci de lămurire și convingere.

Urmând învățăturile leninist-staliniste, partidul nostru desfășoară o intensă activitate pentru transformarea socialistă a agriculturii. Roadele muncii partidului nostru la sate se oglindesc în faptul că zeci de mii de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii au alcătuit gospodării colective iar alte zeci de mii de familii de țărani muncitori au alcătuit întovășirile agricole de tip TOZ. Succesele acestora exercită o puternică influență și atracție asupra țărânilor cu gospodării mici și mijlocii.

Este lesne de înțeles că aceste succese nu pot să nu provoace ura și împotrivirea dușmanului de clasă, a chiaburilor. Împotrivirea elementelor capitaliste față de opera de transformare socialistă a agriculturii s-a oglindit și în acțiunea dușmănoasă contra revoluției, a lui Luca, sprijinit de Pauker și Georgescu. Aplicațiile lina lor proprie, potrivnică liniei leninist-staliniste a partidului, deviatorii de dreapta au încercat să submineze alianța clasei muncitoare cu țărâna muncitoare, au stimulat și avantajat elementele capitaliste, au frânat opera de transformare socialistă a agriculturii.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Cât de minunate sunt perspectivele pe care le deschide calea socialismului înaintea țărânilor muncitori, la ce culmi ale belșugului și fericității ridică pe țărani munca harnică și cinstită în gospodăria colectivă o arată cu toată puterea exemplul strălucit al colhozurilor din U.R.S.S. În sfârșit învățăturile tovarășului Stalin colhoznicilor sovietici au făcut din gospodăriile colective colhozuri-mitocane, care obținând recolte uriașe, împart colhoznicilor veniturile de zi și sute de mii de ruble.

În tinerele noastre gospodării agricole colective ca rezultat al muncii cinștite, harnice, a colectivităților, încep desăsemeni să se ivească mugurii belșugului. Astfel, colectivitățile din gospodăria colectivă Cristian, raionul Stalin, au obținut o producție medie de 3.064 kg. grâu la ha., iar gospodăria agricolă colectivă din Sânpaul, regiunea Oradea, a obținut 4.970 kg. porumb la ha.

În cuvântarea sa tovarășul Stalin critică cu toată asprimea pe leneși și chiulanții, pe acei care își închipea cu „din moment ce este socialism, de ce să mai muncim?”. Arătând că astfel de păreri sunt cu desăvârșire greșite, tovarășul Stalin subliniază că „asta este o filosofie a trăitorilor și nu a muncitorilor cinștiți”.

„Socialismul — ne învață tovarășul Stalin — nu tăgăduiește căsuși de puștin munca. Dimpotrivă, socialismul se bazează pe muncă. Socialismul și munca sunt de nedespartăți. Socialismul cere nu frândăvie, ci, dimpotrivă, cere ca toți oamenii să muncască cinștit, să muncască nu pentru alții, nu pentru bogătași și exploatare, ci pentru ei înșiși, pentru societate”.

Dezvoltând în mod genial în noua sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.” învățăturile marxist-leniniste și elaborând programul științific al trecerii treptate a U.R.S.S. dela socialism la comunism, tovarășul Stalin arată că una din condițiile principale preliminare pentru pregătirea trecerii, la comunism este ridicarea proprietății colhoznice — prin treceri treptate, înapăute în mod avantajos pentru colhozuri și, prin urmare pentru întreaga societate. — la nivelul producției întregului popor, și înlocuirea circulației mărfurilor, tot prin treceri treptate, cu sistemul schimbului de produse. Sub conducerea P.C.U.S., a tovarășului Stalin, întregul popor sovietic pășește spre minunatele perspective ale comunismului.

Este lesne de înțeles că aceste succese nu pot să nu provoace ura și împotrivirea dușmanului de clasă, a chiaburilor. Împotrivirea elementelor capitaliste față de opera de transformare socialistă a agriculturii s-a oglindit și în acțiunea dușmănoasă contra revoluției, a lui Luca, sprijinit de Pauker și Georgescu. Aplicațiile lina lor proprie, potrivnică liniei leninist-staliniste a partidului, deviatorii de dreapta au încercat să submineze alianța clasei muncitoare cu țărâna muncitoare, au stimulat și avantajat elementele capitaliste, au frânat opera de transformare socialistă a agriculturii.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

Arătând că elementele deviatore din partidul nostru au alunecat ba spre dreapta, ba spre „stânga”, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază în recentul său articol „Intărire continuă a regimului democratic-popular în Republica Populară Română” că „partidul duce o luptă hotărâită împotriva oricărui încercare a principului liberului consimțământ în organizarea gospodărilor colective. Noi punem accentul, înainte de toate, pe continuă întărire economic-organizatorică a gospodărilor colective existente și organizăm gospodării noi, numai când există liberul consimțământ și dorința proprie a țărânilor”.

O fabrică de prelucrare a produselor lactate

Către sfârșitul anului trecut în orașul Bistrița a intrat în funcțiune o nouă fabrică de prelucrare a produselor lactate. Fabrica are secții de fabricare a untului, de pasteurizare, de brânzeturii frământate, produse dietetice, (lapte acidulat, iaurt, etc.) și secție de caserine.

Fabrica este prevăzută cu instalațiile cele mai moderne, întregul proces de muncă fiind mecanizat. În majoritatea lui, utilajul n-a fost trimis din Uniunea Sovietică, din R. Cehoslovacă și R. D. Germană. Restul utilajului — printre care instalațiile de încălzire centrală — sunt produse ale fabricilor și întreprinderilor din țara noastră.

În procesul de producție muncitorii noii fabrici de prelucrare a produselor lactate își sporesc eforturile pentru însușirea metodelor de muncă sovietice, Vorogin, Kotlar și altele.

Majoritatea muncitorilor și tehnicienilor care lucrează în această fabrică provin dela școlile medii tehnice din țara noastră, din diferite școli de calificare sau sunt muncitori care acum s-au calificat la locul de muncă. Astfel, Maria Elnhorn — șefa de secție la brânzeturii frământate, a urmat o școală de maștrii la Vatra Dornel, iar șefa de secție dela untărie, Maria Lutsch, s-a calificat la locul de muncă.

Fabrica a fost înzestrată și cu un club și o bibliotecă unde oamenii muncii își petrec timpul liber.

Un nou spital la Bicaz

BICAZ (dela corespondentul nostru). Pe șantierul hidrocentral „V. I. Lenin” a fost construit și va intra în funcțiune peste câteva zile un nou spital. Noul spital are o capacitate de 25 camere cu 54 paturi.

<

Colhoznicii au devenit instăriti

Gerul lui Februar imbrăcase brazii Kremlinului într-un vestiment de poiză strălucitoare. Razele soarelui ale soarelui de la Moscova s-au scântiebat poiză la lăcile de la brazii, adoma unor pomi fericiți de Anul Nou.

Era ziua de 19 Februarie a anului 1953. În cea mai mare sală a fostului palat al țarilor Rusiei, 1513 colhoznici-udarnici, delegați ai colhoznicilor din toate colțurile imensei Țări Sovietice, participau de patru zile cu însuflețire la lucrările primului congres. În confortabilele fotolii ale sălii se așezau țărani bătrâni cu părul și barba colțile alături de tineri cărora de-abia le mișca stăcloarea, ruși din Nord cu chipul aspru de vânturi, negri năprasniți de căldura înșelătoare de soarele fierbinte al Sudului. Sala strălucia de luminoasă împotriva a marame-roze, basmalelor, broboadelor, împodobite cu cele mai felurite desene și culori, pe care le purtau cele 224 femei-delegate venite din Ucraina, Gruzia, Armenia, Siberia, Iakutia, de pretutindeni unde începuse să înflorească la sate noua viață colhoznică.

(Dela corespondentul „Scanteii” la Moscova).

regiunea Kiev, sat în care se află clădirea conducerii colhozului „Roadele lui Octombrie”. Președintele colhozului este însuși soțul Evdokiei Nikolaevna, Feodor Ivanovici Dubkovețkii, Erou al Muncii Socialiste. El ne însoțește povestindu-ne despre munca și traiul colhoznicilor, despre planuri și perspective de viitor.

Nu demult colhozul nostru a implinit treizeci de ani de existență. Treizeci de ani! Cât drum am străbătut! Pe calea aceasta noi socotim întâiul congres al colhoznicilor-udarnici din Uniunea Sovietică și cuvântarea tovarășului Stalin ca un far luminos de drumuri, care ne-a arătat călăuzea căii pe care o porniserăm și strălucirea viitorului către care ne îndreptăm. Cuvântarea tovarășului Stalin la acel congres a lămurit până și pe cel mai îndărătnic „individualist” dintre țărani săraci și mijlocași că nu există altă cale pentru a ieși din sărăcie, pentru a dobândi o viață îmbelsugată, decât calea colhozului. Adesea viața în colhozul nostru de-așezat de țărani muncitori din țările de democrație populară și văd cu proprii lor ochi tralul bogat al colhoznicilor. Se convinsese înșiși de adevărul adevăr al cuvintelor staliniste: „O a treia cale nu există”. Iată colhozul nostru de azi. Îmbelsugat trăiesc colhoznicii. Cel mai puțin dintre ei și-au construit după război case frumoase. Aproape în fiecare casă găsești radio, reșou, fier de călcat, cealalt și mașini de spălat electrice. În fiecare colhoznic îl primesc pentru zile-muncă multe cereale, lapte, legume, fructe, băut. Printre ei sunt șapte decorati cu ordine și 29 decorati cu medali. Despre unii din colhoznicii noștri de frunte s-a dus demult vestea departe, peste hotarele colhozului.

Am mai vizitat, călăuzit de tovarășul Dubkovețkii, minunata clădire a clubului colhozului, în care rulează zilnic cele mai noi filme, se țin conferințe pe teme politice și științifice, se desfășoară concertele și spectacolele cercurilor de artiști amatori ai colhozului. Am vizitat deasemeni biblioteca cu rafturile țixite de cele 3.000 volume. Seara mai ales, la bibliotecă e un adevărat poeznal de cititori care aduc și iau cărți. Tovarășul Dubkovețkii ne-a condus și pe la stația de radio-fiecare a colhozului, unde directorul S.M.T.-ului din Talnoe tocmai ținea o conferință despre cele mai noi realizări ale agrotehnicii sovietice.

Am mai vizitat, călăuzit de tovarășul Dubkovețkii, minunata clădire a clubului colhozului, în care rulează zilnic cele mai noi filme, se țin conferințe pe teme politice și științifice, se desfășoară concertele și spectacolele cercurilor de artiști amatori ai colhozului. Am vizitat deasemeni biblioteca cu rafturile țixite de cele 3.000 volume. Seara mai ales, la bibliotecă e un adevărat poeznal de cititori care aduc și iau cărți. Tovarășul Dubkovețkii ne-a condus și pe la stația de radio-fiecare a colhozului, unde directorul S.M.T.-ului din Talnoe tocmai ținea o conferință despre cele mai noi realizări ale agrotehnicii sovietice.

Revenim în sala Kremlinului, la istoricul congres de acum douăzeci de ani. Oamenii ascultă cuvântul stalinist cu atenție încordată. Se străduiesc să nu piardă niciun sunet, măcar în mintile lor se nasc noi zări. Văd că într-o oglindă viața lor de mâine, viitorul, fericea. Și văd, totuși, călea spre fericea:

„Am izbutit să ridicăm, mulțumită colhoznicilor, pe țărani săraci la nivelul țărănilor mijlocași. Asta este foarte bine. Dar nu e de ajuns. Trebuie acum să izbutim să facem încă un pas înainte și să izbutim pe toți colhoznicii — și pe foștii țărani săraci și pe foștii mijlocași — să se ridice la nivelul țărănilor înstăriți... Pentru ca colhoznicii să ajungă înstăriți este nevoie acum de un singur lucru: să muncească cinstit în colhoz, să folosească cum trebuie tractoarele și mașinile, să folosească cum trebuie vitele de muncă, să lucreze cum trebuie pământul, să păstreze cu grijă proprietatea colhoznică.”

Aplauze îndelungate întâmpină acest mare program al luptei pentru belșug și bucurie. Pe chipurile participanților la congres se citește hotărârea de neclintit: „Așa vom face, tovarășe Stalin!”.

În fiecare zi, când răsfoiesc presa centrală și locală sovietică, mă întâmpină din paginile ei o avalanșă de articole, reportaje, informații despre viața colhoznicilor de pe întreg întinsul Uniunii Sovietice. Din toate aceste materiale (țânsesc parcă

belșugul și bucuria, lumina și fericea, din toate reșese clar că oamenii câmpurilor colhoznice trăiesc de-acum tralul acea înstărit pe care îl prevestea acum douăzeci de ani tovarășul Stalin.

„Iată”, de pildă, pe Karapat Koghlikian, care a îmgrat în Armenia Sovietică de-abia acum cinci ani, în familia colhozului „Voroslov”. În colhoz, Koghlikian a muncit cu însuflețire la creșterea de păsări, dobândind rezultate foarte frumoase. Încă în primul an dela înflăntare, ferma de păsări a dat colhozului un venit de 50.000 ruble. Pentru cele 800 zile-muncă pe care le-a lucrat anul acesta Karapat Koghlikian și ai săi au primit o adevărată avere în produse și bani: o tonă de grâu, o tonă și jumătate de struguri, peste 80 kg. de brânză, 33 kg. de miere, tot atât unt și 19.200 ruble în bani. În casa lui Koghlikian — casă de piatră, cu acoperș de oțel zidită acum trei ani — cresc an cu an belșugul și bunăstarea. Anul acesta Karapat Koghlikian și-a cumpărat un radio nou și o motocicletă. Toți cei șase fii ai lui Koghlikian învață în diverse școli. Cel mai mare studiază la Universitatea din Erevan.

Dacă îl vei întreba pe colhoznicul Safer Karimov, tractorist în colhozul „Djanov”, ralonul Ghisser din Tadzhikistan cât a lucrat el împreună cu familia sa anul trecut, îți va răspunde simplu: 1.818 zile-muncă. Ce însemnă însă aceste 1.818 zile-muncă? Nici mai mult, nici mai puțin decât 45.000 ruble în bani și opt tone de grâu. Nu e deci de mirare că Safer Karimov și-a cumpărat un automobil „Pobeda”, că în casa lui veș găsi și radio, și pic-up electric, și mașină de cusut și mașină de spălat electrică, precum și o bogată bibliotecă, în care la loc de cinste se află volumele de opere ale lui Lenin și Stalin.

Genialele cuvinte rostite acum douăzeci de ani de tovarășul Stalin dela tribuna primului congres al colhoznicilor-udarnici s-au transformat în fapte. Orânduirea colhoznică sovietică a dovedit în mod strălucit că nu există alt drum care să scoată țărăniimea muncitoare din sărăcie și mizerie, din jugul exploatarii chibaburoșii, decât drumul colhozilor. Orânduirea colhoznică ne-a condus și pe la stația de radio-bucuria în casele, odnoară mizerie, ale țărănilor muncitori de pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice.

În actuala etapă istorică tovarășul Stalin, cu geniala sa clarviziune, arată colhoznicilor sovietici — în paginile noii sale lucrări de importanță istorică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.” — drumul pe care trebuie să pășească mai departe pentru a ajunge pe însoțite la picurii ale comunismului. El arată că antagonismul secular dintre oraș și sat a fost de-acum lichidat în Țara Sovietelor și că o sarcină însemnată pe care se pune comunismul este lichidarea deosebirii profunde dintre sat și oraș, prin ridicarea prețului colhoznic la nivelul proprietății întregului popor.

Parcă îmi văd și acum pe cărunțul colhoznic loavtor Trofim Malcev din colhoz „Poruncile lui Lenin”, regiunea Kurgan, laureat al Premiului Stalin, care a spus dela tribuna celor de a patra conferință a partizanilor păcii din Uniunea Sovietică:

„De fiecare dată când noi, colhoznicii, avem nevoie de un sat, de o îndrumare, le căpătăm din partea scumpului nostru tovarăș Stalin. Și de data aceasta tovarășul Stalin ne-a arătat calea, ne-a lămurit viitorul.”

Acastă reconștință și această dragoste o simt și țărani muncitori din țările de democrație populară, care pornesc tot mai înz și mai hotărâți pe luminoasa cale stalinistă, călea mântuirii din exploatare și sărăcie, călea care duce la fericea.

V. BARLADEANU

Pregătiri pentru înșămânțările de primăvară

ROADELE BUNEI ORGANIZĂRI

A MUNCII

În ralonul Brăila pregătirile pentru executarea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară se desfășoară într-un ritm tot mai viu. O atenție deosebită se acordă muncilor de reparare a tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole.

Printre o bună organizare a muncii și prin aplicarea metodei sovietice Bugacev — de reparări pe ansamble de piese — tractoriștii și tehnicienii dela gospodăriile agricole de stat Urleasca și Brăila reușiseră să repare până de curând peste 95 la sută din tractoarele, mașinile și uneltetele agricole. Prin recondiționarea pieselor uzate, mecanicii și tractoriștii din colectivul condus de tovarășul Nicolae Popa, dela Gospodăria de stat Brăila, au realizat economii în valoare de peste 40.000 lei.

Success deosebite în munca de reparări au obținut deasemeni și tractoriștii dela S.M.T.-Traian Sat. Până la 1 Februarie ei au terminat reparațiile tractoarelor și agregatelor.

Cu multă însuflețire se pregătesc pentru campania de înșămânțări și colectiviiștii, țărani muncitori înșămânțări și cei cu gospodării individuale. În fruntea acestor muncii stau colectiviiștii și țărani muncitori din comuna Movila Miresei și Scorțaru Vechi, care au terminat repararea tuturor uneltelor agricole și au trecut în mod organizat la selecționarea semințelor.

(Agerpres).

FRUNTAȘI

LA EXECUTAREA REPARAȚIILOR

Muncitorii și tehnicienii dela gospodăria agricolă de stat din Săhăteni, regiunea Plocești, au obținut succese însemnate în pregătirea pentru campania agricolă de primăvară. Ei au terminat în întregime reparatul tuturor tractoarelor și mașinilor agricole dela gospodăria. Au fost reparate 18 tractoare, 17 semănători, 18 pluguri și tractor, cultivateoare, grape și alte mașini agricole.

Muncind cu însuflețire, tovarășii Ceausu Vasile, Aldea Dumitru, Bogdan Radu, Aldea Spirea și Mitu Avram au obținut rezultate deosebite, devenind frunțași în întrecere.

Din inițiativa comunistilor din gospodărie, muncitorii și tractoriștii, sub îndrumarea șefului mecanic Nicolae Antonescu, au pornit o acțiune de sprijinire a S.M.T.-Mihăești pentru a termina la timp reparațiile în vederea reușitei campaniei agricole de primăvară. Echipa de muncitori din gospodăria de stat a dat un ajutor prețios stațiunii de mașini și tractoare la repararea mașinilor.

IORGU CIORTOBAN

corespondent voluntar

REALIZĂRILE COLECTIVIȘTILOR

DIN TUZLA

Colectiviștii din comuna Tuzla, regiunea Constanța, sprijiniți de organizația de bază s-au pregătit din timp pentru campania înșămânțării de primăvară. Pentru aceasta ei au reparat în atelierul de fierărie la gospodăria 13 pluguri, 12 grape, 1 trlor și 3 caruțe. Pentru a face pământul mai rodnic colectiviiștii au cărat pe câmp peste 300 caruțe de gunoi de grajd. Deasemeni, colectiviiștii au selecționat 9.500 kg. grâu de primăvară și au planat 400 kg. fructiferi. În această muncă s-a evidențiat brigadierul Victor Sărăciță din brigada 3-a.

Odată cu executarea reparațiilor și celelalte pregătiri pentru primăvară, colectiviiștii au amenajat răsadnițele și au cărat gunoi de grajd pe terenul care va fi cultivat cu legume și zarzavaturi.

IBRAM OMER

corespondent voluntar

In preajma alegerilor din Austria

Cuvântarea lui Johann Koplenig

VIENA 18 (Agerpres). — Ziarul „Oesterreichische Volksstimme” anunță că Johann Koplenig, leader al blocului electoral „Opoziția populară austriacă”, a rostit o cuvântare radiodifuzată.

Koplenig a demascat politica antipopulară a partidelor de coaliție care a dus țara la o gravă criză.

Cei 300.000 de șomeri, a declarat el, constituie o dovadă incontestabilă a faptului că politica actuală a coaliției guvernamentale este contrară intereselor poporului. Recentă conferință a șomerilor din întreaga Austria a cerut ministrului comerțului și reconstrucției, Böck-Greissau, să anuleze toate îngrădirile care împiedică dezvoltarea comerțului cu țările de democrație populară. Astfel ar putea fi creată posibilitatea de a se da de lucru multor mii de austriaci. Ministrul comerțului și reconstrucției nu a răspuns încă la această revendicare. Dimpotrivă, a declarat în continuare Koplenig, leaderul partidului socialist din Austria, al partidului populist austriac și al „unului independentilor”, desfoară în cadrul campaniei electorale o propagandă fără precedent împotriva vechilor noștri — țările de democrație populară. Dar această propagandă nu dă de lucru șomerilor, nu dă comenzi industriei noastre și nici pâine poporului. Ea nu face decât să dăuneze Austriei.

Koplenig a subliniat că în cursul campaniei electorale, conducătorii partidelor de coaliție au făcut numeroase promisiuni și au dat asigurări. Ei nu au atins însă

niciuna din problemele de o uriașă însemnătate pentru Austria. Ei nu vor nici pe pot vorbi despre aceste probleme, întrucât între partidul socialist din Austria și partidul populist austriac există de pe acum o înțelegere secretă ca după alegeri să facă noi concedieri în masă în industrie și în transportul feroviar și să aplice alte măsuri antipopulare.

La alegerile din 22 Februarie, a spus Koplenig, se va hotărî chestiunea asigurării de lucru pentru oamenii muncii, chestiunea reprimirii șomerilor în fabrici și uzine. Acela care își va da votul partidului populist, partidului socialist sau „unului independentilor” va vota pentru partidele care au dus țara la șomajul de masă.

Koplenig a subliniat că imediat după ce noul parlament își va începe activitatea, deputații „Opoziției populare austriace” intenționează să prezinte o serie de propuneri urmând reducerea șomajului în Austria. „Opoziția populară austriacă”, a spus în încheiere Koplenig, avertizează poporul austriac împotriva politicii primejdioase a guvernului Fgl-Schirf, care duce la atragerea Austriei în conflicte internaționale.

Deputații „Opoziției populare austriace” în viitorul parlament vor lupta pentru ca țara noastră să nu participe la „războiul rece”, să nu semneze niciun fel de alianțe sau pacte militare și să se pună capăt propagandei împotriva țărilor de democrație populară.

Opoziție crescândă în Franța împotriva planurilor americane de creare a „armatei europene”

PARIS 18 (Agerpres). TASS transmite:

Vizita ministrilor francezi la Londra a cunoscut cu intensificarea mișcării împotriva proiectelor de creare a așa numitei „armate europene”, pe care cererile largi ale opiniei publice franceze le consideră ca planuri de remilitarizare a Germaniei occidentale și de reînviere a armatei franceze încercuă zadarnic să obțină „garanții” și participarea Angliei la „armata europeană”, în Adunarea Națională Franceză s-a constituit, din inițiativa deputatului de dreapta Pierre André, un comitet care-și propune să lupte împotriva ratificării acordului privitor la „armata europeană”.

Discursurile rostite de diferiți oameni politici de dreapta dovedesc că cererile largi din Franța sunt profund neliniștite de planurile militariste ale S.U.A.

Luând cuvântul la 15 Februarie în cadrul unei adunări a foștilor combatanți din cantonul Sainte-Ingent (departamentul Lot-et-Cher), Paul Boncour, fost ministru, a criticat proiectul de acord privitor la „armata europeană”. El și-a exprimat în special temerea că „armata europeană” se creează numai pentru a camufla înarmarea Germaniei.

„Buletinul lunar de Informații” — organ al monarhiștilor francezi — a subliniat în numărul său din 16 Februarie că acordul privitor la „armata europeană” va duce la refacerea armatei vest-germane. În buletin se spune că acest acord însemnă renunțarea Franței la suveranitatea națională în cele mai importante domenii: finanțe, politică externă, comerț exterior etc. Poziția Angliei, care preferă să se țină la o parte de „armata europeană”, și eșecul tratatului franco-englez dela Londra au accentuat nemulțumirea francezilor față de politica S.U.A., care încearcă să-și

impună planurile militariste țărilor Europei occidentale. Încă cu prilejul șosirii lui Dulles și Stassen la Paris, presa a relevat totuși dictonul grosolan cu care miniștrii americani au vorbit despre această problemă cu politicienii francezi. Săptămânalul „Paris-Match” scria că Stassen a dat ministrului francez al finanțelor explicații foarte „precise”: Congresul nu va aloca credite pentru „ajutor” militar flecăruț de stat european în parte, ci „comunității defensive europene” (adică blocului militar al celor șase state, care au semnat acordul privitor la „armata europeană”). După cum relatează aceeași revistă, Stassen a adăugat fără jenă că de acum înainte S.U.A. „nu intenționează să mai recunoască o Europă făcătoare de răz și pot sprijini numai o „Europă unită”. „Ministrul francez”, scria săptămânalul „Observateur”, s-a văzut în fața unui creditor care le cere socoteală și le pune o condiție categorică: nu veți mai primi ajutor american dacă acordul privitor la „armata europeană” nu va fi ratificat rapid!”.

La 16 Februarie, ziarul de dreapta „Le Monde” a publicat un articol de Maurice Duverger, care declară deschis că politica americană urmărește scopuri agresive.

„Până acum, scrie Duverger, Europa își respecta alianța cu America în interesul solidarității internaționale... Noua diplomatie americană creează însă cu totul altă situație. Noțiunea de securitate, care cuprinde menținerea statuquo-ului prin acțiuni pur defensive, cedează locul unei noțiuni care include în sine ofensiva pentru cucerirea de teritorii...”. Subliniind că „nimic nu obligă Europa să ducă o politică total dependentă de S.U.A.” autorul cheamă pe europeni să arate că „nu vor urma o Americă care manifestă tendințe agresive”.

Să dăm patriei tot mai mult petrol!

Răspunzând cu entuziasm chemării partidului, chemării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din industria petrolului luptă cu însuflețire pentru a da patriei mai mult petrol, pentru a realiza sarcinile primului nostru cincinal în 4 ani.

În această luptă măreață, un succes însemnat, care sporește hotărârea și încrederea muncitorilor și tehnicienilor petroliști în propriile lor forțe, îl constituie îndeplinirea și depășirea în proporție de 101,6% a sarcinilor de producție prevăzute pe anul 1952. Majoritatea schelelor au îndeplinit planul înainte de termen, dând patriei mil de tone de petrol peste plan. Volumul lucrărilor de foraj a crescut cu 6,5% față de anul 1951. În cursul anului 1952 s-au săpat numeroase sonde noi, bogate în petrol, întrecându-se cu mult realizările cele mai bune obținute sub stăpânirea capitaliștilor. Succese deosebite s-au obținut la lucrările de explorări și prospecțiuni, în urma cărora rezerva industrială de petrol a crescut în mod simțitor. Toate aceste realizări constituie cea mai puternică demnitate dată „teorilor” așazărilor specialiști burghize, care la ordinele stăpânilor lor, monopoliiștii americani și englezi, trâmbeau pe toate drumurile că „măntămintele de petrol din țara noastră sunt „pe sfârșite”, în pragul „secării”. Astăzi apare limpede că toate aceste „teorii” nu aveau alt scop decât să acopere faful handtesc practicat deceni de-a rândul de către societățile capitaliste străine în cărțile și afaceriștii din țară, iar după îngonirea acestora din industria petroliferă, să ascundă sabatul lucru din industria petroliferă a înarmat pe muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii petroliști, constituind un adevărat program de luptă pentru lichidarea lipsurilor și pentru trans-

ION DUMITRU

ministru Industriei Petrolului

formarea Industriei petrolifere într-o ramură frunțasă a economiei naționale.

Succesele obținute în industria noastră petroliferă ilustrează cu deosebire puterea roadele minunate ale colaborării frățești dintre țara noastră și marea noastră prietenă și aliată, Uniunea Sovietică. Poșind ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, producem de pe acum întregul utilaj necesar pentru extracția petrolului, precum și numeroase aparate complexe pentru rafinarea petrolului. Acesta este singurul exemplu din lume când un stat mic, bogat în petrol, are și o industrie proprie de mașini destinate industriei petrolifere.

O formă deosebită sub care se manifestă ajutorul sovietic în industria noastră petroliferă îl constituie activitatea societății „Sovrompetrol”. Înzestrată cu mașini și utilaje dintre cele mai perfecționate, bucurându-se de colaborarea unor eminenti specialiști sovietici, introducând procedeele cele mai noi de organizare a producției, societatea „Sovrompetrol” a dat și ea o contribuție hotărâtoare la îndeplinirea și depășirea planului, la continua dezvoltare a industriei noastre petrolifere.

Progresele Industriei petrolifere din țara noastră se caracterizează nu numai prin creșterea cantitativă a producției, ci și prin creșterea calitativă, mai cu seamă în ceea ce privește înrădăcinarea metodelor socialiste de organizare a oficilor și schelelor, introducerea gospodării socialiste, descoperirea și mobilizarea rezervelor interne, etc.

Ca urmare a măsurilor luate, productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut cu 19% față de 1951, iar sarcina de reducere a prețului de cost a fost îndeplinită și chiar depășită.

Numărul celor antrenati în întrecerea socialistă a crescut, ajungând la 64,6% din totalul muncitorilor și tehnicienilor. A sporit simțitor numărul stahanoviștilor și frunțarișilor în producție, s-a dezvoltat și se dezvoltă mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor producției. Muncitorii, tehnicienii și inginerii petroliști sunt mândri că au în rândurile lor oameni ca toț. Arjan Dumitru care, pentru meritele sale deosebite în producție, a primit titlul

de mare cinste de Erou al Muncii Socialiste; ca Ioan Popa, Timoftei Prunache, Gheorghe Enescu, Ing. St. Gabor, Elefierre Hristescu, Culcer și dr. Deble, laureați ai Premiului de Stat, și alții muncitori și tehnicieni decorati cu ordine și medali pentru realizările lor în producție.

Succesele obținute în anul 1952 nu trebuie să ne facă să pierdem din vedere luptele care au existat și continuă să existe încă în industria petroliferă. Dimpotrivă, este necesar ca aceste lipsuri și greutăți să fie scoase cu curaj la iveală și analizate cu răspundere, luând toate măsurile pentru gribăria lor lichidare.

Principala lipsă a anului 1952 o constituie nerealizarea planului la forajul de exploatare. Neîndeplinirea planului de foraj este cu atât mai gravă cu cât de lucrările de foraj depinde realizarea planului de producție. Iată de ce noi nu putem fi mulțumiți de realizările obținute la producția de mâine — nu a fost rezultat integral.

Care este cauza acestei neîndepliniri? Una din cauzele principale, care continuă să persiste și acum, este lipsa de coordonare a muncii între sectoarele transportului și montajului. Aceasta a provocat greutăți mari în aprovizionarea cu materiale a unităților de foraj, ducând în cele mai multe cazuri la nerealizarea planului. Trebuie spus însă că o foarte mare răspundere revine și utora dintre conducătorii oficilor de foraj, și mai cu seamă celor dela Oficiul nr. 1 (conducător Gh. Aldea, șef montaj ing. C. Minschi), dela Oficiul nr. 2 (conducător Ing. G. Pupezescu, ing. șef E. Ionescu, șef-montaj Ing. G. Tudose) și dela Oficiul nr. 3 (conducător Ing. Mircea V., șef-montaj Ing. Mares), care nu au urmărit îndeaproape ca sarcinile de plan să fie îndeplinite.

O lipsă tot așa de serioasă s-a manifestat și în problema păstrării, întreținerii și folosirii utilajului. În multe ofiții, planurile de revizii au fost făcute în mod birocratic, neținându-se seama de starea utilajului și de necesitățile unităților de foraj, nu s-a examinat cu toată atenția fiecare piesă sau utilaj în parte, pentru a se vedea starea în care se află, lipsurile, etc.

Nerealizarea planului la foraj se datorează într-o mare măsură faptului că reviziile ce urmau să fie făcute cu ocazia mântării instalațiilor la alte locuri de muncă s-au făcut de prea puțin ori sau numai în mod formal.

Cei mai mulți dintre directorii adjuinci ai trusturilor nu s-au preocupat cu toată răspunderea de problema completării brigăzilor de foraj, nu au luat măsuri concrete pentru ridicarea în muncă a nolor care pregătite în școlile medii și profesionale.

Munca după grafic a fost considerată de unii tehnicieni ca „indicativă” iar nu ca o sarcină obligatorie, ca o metodă de muncă deosebit de prețioasă în lupta pentru plan. Unii tehnicieni — printre care inginerii P. Dumitrescu, M. Bolgăreanu, etc. — și-au permis chiar să schimbe graficele după bunul lor plac, urmând ca prin aceasta să ascundă propriile lor lipsuri în muncă.

Lipsuri serioase au existat și în ceea ce privește organizarea producției, aprovizionarea tehnico-materială, etc. O raclă deosebit de gravă o constituie lipsa de grijă față de materiale, risipa cu totul nepermisă ce domnește în unele schele petrolifere. Numeroase materiale care nu și găsesc utilizarea imediată, ca flanse, mișe, coturi, țije de pompe de noroi, sunt aruncate prin șchele, ca de pildă la Dragomirești, Cobia, Boldești, etc.

O parte din șefii serviciilor construcției capitale și tehnice nu au respectat instrucțiunile și normele legale în vigoare, emițând comenzi de lucrări fără documentația tehnică.

Trebuie să tragem concluzii de pe urma lipsurilor Ministerului Industriei Petrolului, care nu a făcut nici pe departe toate eforturile pentru a ajuta, îndruma și controla unitățile.

Ministerul Industriei Petrolului nu a ajutat în măsură suficientă societatea „Sovrompetrol” în rezolvarea unor probleme atât de importante, cum este aceea referitoare la aprovizionarea cu utilaj și materiale, nu a insistat în măsură suficientă ca Ministerul Comerțului Interior și Ministerul Industriei Alimentare să asigure o aprovizionare mai bună a muncitorilor, etc.

Sarcina principală care stă în fața tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, cadrelor de conducere din industria petroliferă este lichidarea rămănelor în urmă la lucrările de foraj. Aceasta este o sarcină seriosă, care cere muncă neobosită, luptă hotărâită împotriva lipsurilor și greutăților.

În primul rând trebuie acordată o atenție deosebită creării celor mai bune condiții pentru desfășurarea întrecerilor socialiste, extinderii și aplicării experienței și metodelor înalte de muncă și îndeosebi a metodelor sovietice. În rândurile muncitorilor și tehnicienilor din cadrul oficilor de foraj este necesar să fie extinsă metoda forajului rapid, a forajului cu no-roturi ușoare — după metoda sovietică

Fatkuliev — să fie aplicată mai larg mișcarea mecanizare la sonde. Deasemenea, la operațiile de intervenție trebuie aplicată larg metoda inițiată de stahanoviștii Dumitru Arjan, Erou al Muncii Socialiste — „șoferul pe trotu și maștrul sonder la gura puțului”.

Conducătorii oficilor și trusturilor la datarea de a acorda cea mai mare atenție întrecerilor socialiste, luând măsuri hotărâte care să dea posibilitatea muncitorilor să desfășoare cu maximum de succes lupta pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani.

Conducătorii trusturilor de foraj, oficilor și celorlalte trusturi de producție au datarea să ia neîntârziat măsuri de organizare pentru pregătirea din vreme a locațiilor, precum și măsurii de conducere a transporturilor și montajelor pe bază de grafic, trăgând la răspundere pe acei care nu se achită de sarcini, care încurcă, prin atitudinea lor nepăsătoare, realizarea planului.

Este necesară o luptă necruțătoare împotriva aceluia care nu îngrăsoa utilajul, nu îl folosește rațional, nu respectă planul de revizii și trimite la reparație grantele complicate. Trebuie stăvilită risipa de materiale de tot felul, în ceea ce înțeles avuții poporului să fie sancționată.

Sarcina conducerii tuturor unităților este de a lua măsuri energice de lichidare a accidentelor tehnice, care dezorganiză producția, îngreunează realizarea planului. Să fie cercetate de fiecare dată, cu toată răspunderea, cauzele reale ale accidentelor, cine sunt vinovații, luându-se măsurile corepunzătoare.

Trebuie luate măsuri hotărâte pentru complectarea numărului de muncitori necesari organizării producției și dusa o luptă permanentă pentru lichidarea absențelor nemotivate dela lucru și a tuturor manifestărilor de indisciplina.

O atenție deosebită trebuie acordată planului de școlarizare — pregătirii de noi cadre de muncitori și tehnicieni.

O mare importanță pentru realizarea planului are problema întretinerii drumurilor din șchele cât și a construirii de drumuri noi către unitățile de foraj.

Tuturor conducătorilor din ofițiile de transport le revine sarcina să organizeze buna întreținere a mașinilor, a reparațiilor preventive, a schimburilor de noșpe, să pună capăt transporturilor inutile sau cu încălcări sub tonaj, să lupte pentru creșterea randului de utilizare a mașinilor.

Este timpul să se pună capăt cu hotărâre tendinței unor directori de șchele de a umfla continuu aparatul administrativ. O asemenea tendință nesătușoasă a manifestat mai ales tov. Stelian Părușescu, directorul schelei Dragomirești, Va-

sile Aldea, directorul oficului de foraj trustul II Moreni, etc.

Trebuie dusă o luptă neîmpăcată împotriva birocratismului, care este unul dintre cele mai periculoase dușmani ai construcției socialiste.

